

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

א [אהל שיש בו מת, האם הטומאה עוברת לאהל סמוך דרך חור שלא נעשה בידי אדם ?

ב [האם טבול יום כשר לשרוף פרה אדומה ?

ג [כיצד מצאו תינוקות שלא נטמאו מעולם למלוי המים ?

ד [כיצד הגיעו התינוקות לשילוח כדי למלא מים ?

ה [כיצד מילאו התינוקות את המים מהשילוח, ומדוע ?

א [אם החור בשיעור כמלא אגרוף של בן אבטיח, עוברת.

ב [כשר. וכדי להוציא מלבן של צדוקים שפוסלים, תקנו שהכהן יהיה טבול יום דוקא. אך הואיל וחששו שהרואים שטבול יום שורף את הפרה יזלזלו בהכנתה, תקנו: 1. בכל ההכנות משתמשים רק בכלי אבן, גללים או אדמה, שאינם מקבלים טומאה. 2. הכהן השורף פורש שבעה ימים קודם, ואין אחיו הכהנים נוגעים בו. 3. בכל יום משבעת הימים היו מזים עליו במי הזיה של פרות אדומות קודמות. 4. מילאו מים מן השילוח למי פרה אדומה על ידי תינוקות שלא נטמאו מעולם.

ג [בנו בירושלים חצר על גבי סלע [שמן הסתם לא נקבר מת תחתיו], ובין הסלע לחצר היה חלל טפח [שאם יש מת תחת הסלע, הרי החלל חוצץ מפני הטומאה העולה]. ונשים יולדות ומגדלות את בניהם שם עד שיהיו בני שמונה, שבוודאי לא ראו קרי.

ד [חכמים: נתנו דלת על גבי שוורים וישבו עליהם [והדלת חוצצת מפני הקבר]. ר' יהודה: ישבו על שוורים שכרסם רחב. לאביי, היינו שלא היה צורך בדלתות. לרבא, חששו שעל גבי דלת ירגיש בטוח ויוציא ראשו, ויטמא בספק קבר. - דלת היא אהל לחוץ בפני הטומאה אף שאין דרך אהל בכך, הואיל ורחבה כמלא אגרוף.

ה [חכמים: התינוקות יורדים אל המים ושואבים [שצריך מילוי ביד ולא בשלשול כליו]. ר' יוסי: התינוקות משלשלים את הכלי בחבל אל המים בעודם יושבים על השור.